

rigtigt at drage Spørgsmaalet frem her, fordi mange af de Vanskeligheder, denne Sag har fremkaldt og muligvis vil fremkalde, skyldes, at man fra Begyndelsen af har lagt denne Sag an i et Spor, som ikke har været det, hvori Rigsdagen ønskede, at Sagen skulde bringes ind.

Formanden: I Anledning af det ærede Medlems Udtalelser og de forskellige Henvendelser til Justitsministeren gør jeg opmærksom paa, at denne ved Møde i Landstinget er forhindret i at være til Stede her.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Det forekommer mig ikke, at det ærede Medlem Hr. Rode har Ret i sin Opfattelse af det omhandlede Forhold. Det, som skete, da man satte denne Ændring ind, var, at man sagde: Kommissionen skal straks have Karakter af en ekstraordinær Ret, skal altsaa straks have de to Sider; derved sikrer man sig, at der kommer til at foregaa en retlig Undersøgelse, at denne tages ud af den almindelige Administrations Hænder og gaar over til Paatalemyndighederne. Det var en Garanti. Men det forekommer mig, at i selve den Omstændighed, at man giver Lovforslaget den Form, at der nedsættes en Kommission til Undersøgelse, og det siges, at denne Kommission bliver at anordne som Ret, ligger dog dette, at den har to Sider; for ellers var det at sige, at der nedsættes en Undersøgelsesret bestaaende af det og det, det ganske klare og simple Udtryk for det, som det ærede Medlem Hr. Rode mener var tilsigtet. Men naar man har brugt Udtrykkene: at nedsætte en Kommission og at give den tillige en retlig Karakter, saa mener jeg, at det er ganske klart, at den har de to Sider, og at dette har været tilsigtet fra første Færd.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Moltesen har Ordet for en kort Bemærkning.

Moltesen: Som Partiet Venstres Ordfører skal jeg udtale, at jeg efter de Oplysninger, som Udenrigsministeren her har givet, kan erklære, at Partiet ikke finder, der er Grund for ham til at trække sig tilbage.

Holstein: Den Fortolkning, som det ærede Medlem Hr. Pürschel giver af den Ændring, der af Folketinget blev foretaget i § 2 i Loven om Nedsættelse af en Kommission til Undersøgelse af Landmands-

bankens Forhold, hvorved Udtrykket: „kan Kongen anordne Kommissionen“ forandres til: „bliver Kommissionen at anordne“, forekommer mig ganske uholdbar og i Strid med de Udtalelser, som det ærede Medlem selv som Ordfører for det paa-gældende Udvalg har fremsat. Thi dersom det oprindelige Udtryk var bibeholdt, saaledes at Kommissionen kunde anordnes som Ret, vilde Forholdet blot være det, at dersom den højtærede Justitsminister ikke vilde — han stod jo frit — anordne den som Ret, saa vilde det, dersom der forelaa noget kriminelt, have været den højtærede Justitsministers Pligt at lade Sagen gaa paa sædvanlig Maade; naar det oplystes af Kommissionen, at der forelaa noget retsstridigt, maatte de sædvanlige kriminal-processuelle Organer træde i Virksomhed. Ifølge det oprindelige Forslag kunde Justitsministeren vælge mellem at gøre Kommissionen til en Undersøgelsesret og at lade Sagen foretage for den sædvanlige Undersøgelsesret. Naar det altsaa fra Folketingets Side ønskedes, at der skulde indsættes: bliver at anordne som Ret, var Meningen aldeles utvivlsomt — det fremgaar af det ærede Medlems Ord saa tydeligt som noget —, at denne Kommission straks skulde nedsættes som Ret med en udvidet Undersøgelseskompetence. Det kan der ikke være Skygge af Tvivl om. Hvad skulde Meningen ellers være? Den Fortolkning, man har givet denne Lovbestemmelse, er i Virkeligheden ganske vilkaarlig og — det gentager jeg — sikkert i Strid med de simpleste processuelle Regler.

P. Munch: Den ærede Ordfører for Partiet Venstre (Moltesen) udtalte nu, at efter de Oplysninger, Udenrigsministeren havde givet, var der efter Venstres Mening ingen Anledning for ham til at træde tilbage. Maa jeg derved sige, at den højtærede Udenrigsminister har i Dag netop ikke givet Oplysninger, men afvist Kravet om, at der skulde gives Oplysninger overfor Rigsdagen. Gennem Kommissionens Erklæringer og gennem de Undskyldninger, som den højtærede Udenrigsminister har fremsat her i Dag, er der fastslaaet dette, at den højtærede Minister har været Deltag i en Række Konsortier til Forretning med det Selskabs Aktier, som han var Direktør for. Det er endvidere fastslaaet, at det Hensyn til Fædrelandets Interesser, som man har paaberaabt sig, ligger forud for Krigstiden, medens For-